

Brüssel, 26. veebruar 2026
(OR. en)

6799/26

EF 50
ECOFIN 265
DELECT 38

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	23. veebruar 2026
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2026) 1076 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../..., 24.2.2026, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/63 seoses teatavate finantsinstitutsioonide osamaksete arvutamise, riskinäitaja väljajätmise ja menetluslike muudatustega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2026) 1076 final.

Lisatud: C(2026) 1076 final

Brüssel, 24.2.2026
C(2026) 1076 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

24.2.2026,

**millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/63 seoses teatavate
finantsinstitutsioonide osamaksete arvutamise, riskinäitaja väljajätmise ja menetluslike
muudatustega**

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

Vastavalt direktiivi 2014/59/EL¹ (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv, edaspidi „BRRD“) artiklile 100 on liikmesriigid loonud riiklikud rahastud („kriisilahendusfondid“), et tagada kriisilahenduse vahendite ja õiguste tulemuslik rakendamine. Direktiivi 2014/59/EL artikli 102 kohaselt pidid liikmesriigid järk-järgult looma kriisilahendusfondid, kogudes krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) ennetavalt kogutavaid osamakseid esialgse perioodi jooksul, mis lõppes 31. detsembril 2024, kuni saavutatakse sihttase, milleks on vähemalt 1 % kõigi nende territooriumil tegevusloa saanud finantsinstitutsioonide tagatud hoiuste kogusummast.

Samamoodi loodi pangandusliidus vastavalt määruse (EL) nr 806/2014² (ühtse kriisilahenduskorra määrus) artiklile 69 ühtne kriisilahendusfond. Ühtne kriisilahendusfond pidi 31. detsembriks 2023 saavutama sihttaseme, milleks on vähemalt 1 % kõigi osalevates liikmesriikides tegevusloa saanud krediidasutuste tagatud hoiustest.

Vastavalt BRRD artikli 102 lõikele 3 ning ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 69 lõikele 4 tuleb juhul, kui kriisilahendusfondide või ühtse kriisilahendusfondi kasutada olevad rahalised vahendid langevad allapoole sihttaset, jätkata finantsinstitutsioonidelt aastaste ennetavalt kogutavate osamaksete kogumist, kuni sihttase taas saavutatakse.

Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2015/63³ (edaspidi „delegeeritud määrus“) reguleeritakse finantsinstitutsioonide poolt kriisilahendusfondidesse tehtavate osamaksete arvutamist ja kogumist.

Muudatused 1. tasandi õigusaktides – eelkõige BRRD muudatused ning uue investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise korra vastuvõtmine määrusega (EL) 2019/2033⁴ (investeerimisühinguid käsitlev määrus, edaspidi „IFR“) ja direktiiviga (EL) 2019/2034⁵ (investeerimisühinguid käsitlev direktiiv, edaspidi „IFD“) – on toonud kaasa vajaduse delegeeritud määrus läbi vaadata, et viia see kooskõlla muudetud õigusaktidega. Lisaks on osamaksete kogumise algasel perioodil saadud kogemused näidanud, et kogumisprotsessis tuleb teha teatavaid muudatusi. Samal ajal on kavandatud läbivaatamise eesmärk saavutada liidu laiemad eesmärgid, milleks on proportsionaalsuse tagamine, õigusraamistiku lihtsustamine ja halduskoormuse vähendamine.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190–348).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

³ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate ex-ante-osamaksetega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 44).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL.

A. Artikli 3 lõike 2 (investeeringisühingute ja pädeva asutuse määratlus) muutmine

Delegeeritud määruse artikli 3 lõikes 2 on sätestatud investeeringisühingute määratlus kriisilahendusfondidesse tehtavate osamaksete arvutamiseks. Praegune määratlus osutab BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 3 esitatud investeeringisühingute määratlusele, milles omakorda osutatakse kapitalinõuete määru⁶ esitatud määratlusele ja direktiivi 2013/36/EL⁷ (kapitalinõuete direktiivi IV pakett) artikli 28 lõikes 2 esitatud kapitalikünnisele. Delegeeritud määruse artikli 3 lõikega 2 kitsendatakse määratlust veelgi, jättes välja teatavad investeeringisühingud, kelle suhtes kohaldatakse kapitalinõuete määru⁸ artikli 96 lõike 1 kohaselt madalamaid kapitalinõudeid, ning ühingud, kes korraldavad mitmepoolseid kauplemissüsteeme vastavalt direktiivi 2014/65/EL (MiFID II)⁸ I lisa A jao punktile 8, välja arvatud juhul, kui nad tegelevad ka teatavate konkreetsete riskantsemate tegevustega (näiteks oma arvel kauplemine, finantsinstrumentide emissiooni tagamine või finantsinstrumentide pakkumine siduva kohustuse alusel). Nagu on selgitatud delegeeritud määruse põhjenduses 3, on liikmesriikidele jäetud õigus kehtestada osamaksete arvutamise meetodika nende investeeringisühingute jaoks, kes on delegeeritud määruse kohaldamisalast välja jäetud, kuid kelle suhtes kohaldatakse BRRDd.

Pärast delegeeritud määruse vastuvõtmist on investeeringisühingute suhtes kohaldatavat usaldatavusraamistikku uuendatud IFRi ja IFD vastuvõtmisega, millega kehtestati uus investeeringisühingute usaldatavusnõuete täitmise kord. Eelkõige muudeti IFD artikliga 63 BRRDs sätestatud investeeringisühingute määratlust, et viia see kooskõlla uue korraga. Selle tulemusena osutatakse BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 3 nüüd IFRi artikli 4 lõike 1 punktis 22 määratletud investeeringisühingutele.

IFRi artikli 4 lõike 1 punktis 22 esitatud investeeringisühingu määratluses osutatakse omakorda MiFID II artikli 4 lõike 1 punktis 1 esitatud investeeringisühingu määratlusele. BRRD investeeringisühingute määratluses on kohaldamisala veelgi kitsam, nii et see hõlmab ainult investeeringisühinguid, mis vastavad IFD artikli 9 lõike 1 tingimustele (st vähemalt 750 000 euro suurune algkapitalinõue ja luba osutada investeerimisteenuseid ja tegeleda MiFID II kohase tegevusega, milleks on oma arvel kauplemine ning finantsinstrumentide emissiooni tagamine või finantsinstrumentide pakkumise korraldamine siduva kohustuse alusel – MiFID II I lisa A jao 3. ja 6. tegevus).

Need ühingud, mida järelevalvepraktikas nimetatakse tavaliselt 1. ja 2. klassi investeeringisühinguteks, võivad osutada teenuseid ja tegeleda tegevusega, mis on seotud suurema finants- ja operatsiooniriskiga. Investeeringisühingud, mille algkapitali nõuded on IFD artikli 9 lõikes 1 sätestatud madalamad ning mis on tavaliselt väikesed ja mitteseotud ning mis ei tegele MiFID II I lisa A jao 3. ja 6. tegevusega (tavaliselt nimetatakse neid 3. klassi ühinguteks), ei kuulu BRRDs sätestatud investeeringisühingu määratluse alla.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1–337).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338–436).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (uuesti sõnastatud) (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349–496).

Selleks et säilitada delegeeritud määruse algne kohaldamisala, mis on, nagu selgitatud, kitsam kui BRRD kohaldamisala, tuleb määratlust vastavalt tehtud seadusandlikele muudatustele kohandada.

Arvestades, et ühingu, kellel on luba korraldada üksnes mitmepoolset kauplemissüsteemi (MiFID II I lisa A jao 8. tegevus), ilma et nad tegeleksid ka 3. või 6. tegevusega, ei ole enam hõlmatud BRRDs sätestatud muudetud investeerimisühingu määratlusega, on vastav väljajätmine delegeeritud määruse artikli 3 lõikest 2 muutunud tarbetuks ja seepärast jäetakse see välja.

Seevastu praegu kapitalinõuete määruse artikliga 96 hõlmatud äriühingute väljajätmine on endiselt asjakohane. Kuid kapitalinõuete määruse muudatuste tõttu kaotab kapitalinõuete määruse artikkel 96 alates 26. juunist 2026 kehtivuse. Ristviide sellele sättele muutuks seega pärast seda kuupäeva kehtetuks. Tagamaks, et delegeeritud määruse kohaldamisala investeerimisühingute suhtes jääb pärast seda kuupäeva samaks, lisatakse käesoleva määrusega muudetud määratlusse kapitalinõuete määruse artikli 96 lõike 1 punktides a ja b⁹ käsitletud investeerimisühingute kategooriate sisuline kirjeldus.

IFDga on kehtestatud ka sellise pädeva asutuse uus määratlus, kes on volitatud tegema järelevalvet investeerimisühingute üle, kelle suhtes kohaldatakse IFDs ja IFRis sätestatud usaldatavusraamistikku. Seepärast tuleks delegeeritud määruses esitatud pädeva asutuse määratlust vastavalt muuta, et hõlmata see pädev asutus ja tagada, et ta teeb kriisilahendusasutustega koostööd, nagu on nõutud delegeeritud määruses.

B. Teatavate finantsinstitutsioonide (investeerimisühingute) osamaksete arvutamise meetoodika muutmine

Investeerimisühingute uue usaldatavusraamistiku kehtestamine IFRi ja IFDga, mida hakati kohaldama alates 26. juunist 2021, on tekitanud vajaduse muuta delegeeritud määrust ka järgmistes küsimustes.

Teatavad suured investeerimisühingud, kelle konsolideeritud varade kogumaht on kuni 15 miljardit, ei pea enam järgima kapitalinõuete määrust ja kapitalinõuete direktiivi ega esitama seonduvat teavet pädevatele asutustele. Seega ei ole need investeerimisühingud enam kohustatud esitama usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eesmärgil teavet, mida on vaja osamaksete arvutamiseks delegeeritud määruse artiklites 5–9 sätestatud meetoodika kohaselt.

See probleem puudutab 2. klassi investeerimisühinguid,¹⁰ mis jäävad nüüd kapitalinõuete määruse / kapitalinõuete direktiivi kohaldamisalast välja, kuid mille suhtes kohaldatakse siiski riskiga korrigeeritud osamakseid vastavalt delegeeritud määruse artiklitele 5–9.

⁹ Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 96 lõikes 1 on sätestatud:

1. Artikli 92 lõike 3 kohaldamisel arvutavad järgmistesse kategooriatesse kuuluvad investeerimisühingud, kellel on direktiivi 2013/36/EL artikli 28 lõike 2 kohane algkapital, koguriskipositsiooni vastavalt käesoleva artikli lõikele 2:

a) investeerimisühingud, kes kauplevad oma arvel ainult kliendi korralduse täitmiseks või teostamiseks või ligipääsu saamiseks kliiring- ja arveldussüsteemile või tunnustatud börsile, tegutsedes sealjuures vahendaja õigustega või kliendi korraldusi täites;

b) investeerimisühingud, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

i) nad ei hoia enda käes kliendi raha ega väärtpabereid;

ii) nad tegelevad ainult oma arvel kauplemisega;

iii) neil ei ole väliskliente;

iv) nende tehingute teostamine ja arveldamine toimub kliiringuasutuse vastutusel ja garantiiga.

¹⁰ 2. klassi investeerimisühingud on järelejäänud kategooria, mis hõlmab investeerimisühinguid, mis ei kuulu 1. klassi investeerimisühingute ega 3. klassi investeerimisühingute hulka. Investeerimisühingud, kes

Kuna need investeerimisühingud on üldiselt vähem süsteemsed kui suuremad finantsinstitutsioonid, tuleks nende suhtes kohaldada osamaksete arvutamise lihtsustatud meetodit. Seepärast kohaldatakse nende suhtes aastast baasosamakset, mida kohandatakse ainult delegeeritud määruse artikli 5 kohaselt (mahaarvamised). Lisaks on kõnealustel 2. klassi investeerimisühingutel võimalus taotleda täiendava riskiga korrigeerimise kohaldamist vastavalt delegeeritud määruse artiklitele 6–9, kui investeerimisühing esitab piisavad tõendid selle kohta, et artiklite 5–9 kohaselt arvutatud osamakse summa oleks väiksem kui üksnes artikli 5 kohaselt arvutatud summa. Sel juhul kohaldab kriisilahendusamet väiksemat summat. See lähenemisviis on proportsionaalne enamiku kõnealuste investeerimisühingute väikse riskiga nii aruandluskoormuse seisukohast, kuna artikli 5 alusel tuleks esitada ainult vähesed andmed, kui ka kvantitatiivselt, kuna täiendavat riskiga korrigeerimist kohaldataks üksnes juhul, kui selle tulemusel oleks osamakse väiksem.

Eespool nimetatud muudatus ei tohiks puudutada väiksemaid (2. klassi) investeerimisühinguid, kelle suhtes kohaldatakse praegu delegeeritud määruse artiklis 10 sätestatud ühekordse makse korda, mida tuleks jätkuvalt kohaldada investeerimisühingute suhtes, kes kvalifitseeruvad selle korra kohaldamiseks. See on põhjendatud kõnealuste finantsinstitutsioonide väiksusega (varade maht alla 1 miljardi ja kohustuste maht alla 300 miljoni), mis tähendab, et kriisilahenduse algatamise tõenäosus on väiksem ning kriisilahenduse korral on mõju finantsstabiilsusele ja kriisilahendusfondile piiratud.

Mis puudutab 2. klassi investeerimisühinguid, kelle suhtes kohaldatakse praegu riskiga korrigeeritud osamaksete vastavalt delegeeritud määruse artiklitele 5–9, järgitakse delegeeritud määruse artikli 5 kohase aasta baasosamakse kohaldamise või kapitalinõuete määruse kohaste näitajate esitamise ja arvutamise protsessi vahelise valikulisuse puhul lähenemisviisi, mis sarnaneb delegeeritud määruse artikliga 10, millega nähakse väga väikeste finantsinstitutsioonide jaoks ette riskipõhiste osamaksete arvutamise asemel ühekordse makse arvutamise meetod, kuid neil väikestel finantsinstitutsioonidel lubatakse valida teistsugune arvutusmeetod (artikli 5 kohaselt korrigeeritud baasosamaksete), kui selle meetodi tulemuseks on väiksem osamakse (delegeeritud määruse artikli 10 lõige 7). Nagu selgitatud, oleks delegeeritud määruse artikli 10 lõikes 6 sätestatud künniseid ületavate 2. klassi investeerimisühingute puhul ka võimalus kohaldada artiklite 5–9 kohast riskiga korrigeerimist, kuna artikli 5 kohane arvutamine oleks nende puhul tavapärane kord.

IFD artikli 5 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvad investeerimisühingud peaksid tegema osamaksete vastavalt delegeeritud määruse artiklites 5–9 sätestatud täiendava riskiga korrigeerimise meetodikale, kui pädev asutus on ametlikult kasutanud IFD artikli 5 lõike 1 kohast kaalutusõigust kohaldada selliste investeerimisühingute suhtes kapitalinõuete määruse / kapitalinõuete direktiivi raamistiku usaldatavusnõudeid. Need on tavaliselt ühingud, mille suurus, tegevus või võimalik süsteemne mõju õigustab nende kohtlemist sarnaselt krediidasutustega, kuigi nad ei vasta 1. klassi investeerimisühingute varade koguväärtuse

tegelevad finantsinstrumentidega oma arvel kauplemisega või nende emissiooni tagamisega ja/või finantsinstrumentide pakkumise korraldamisega siduva kohustuse alusel ning kelle konsolideeritud varad vastavad teatavatele künnistele, liigitatakse 1. klassi või miinus 1. klassi investeerimisühinguteks. Nii 1. klassi, kuhu kuuluvad tegevusloa saanud krediidasutused (vt kapitalinõuete määruse artikli 4 lõike 1 punkti 1 alapunkt b ja kapitalinõuete direktiivi artikkel 8a), kui ka miinus 1. klassi, kuhu kuuluvad tegevusloa saanud investeerimisühingud (vt IFD artikli 5 lõige 1 ning IFRi artikli 1 lõiked 2 ja 5), suhtes kohaldatakse endiselt kapitalinõuete määruse / kapitalinõuete direktiivi nõudeid. Seepärast peaksid nad jätkama kriisilahendusfondidesse osamaksete tegemist, nagu nad on seni teinud, kooskõlas kehtiva delegeeritud määrusega. 3. klassi investeerimisühingute suhtes, mida peetakse piisavalt väikesteks ja mitteseotuteks (IFRi põhjendus 17 ja artikkel 12), ei kohaldata BRRDd ega seega ka delegeeritud määrust, sest nad ei tohi tegeleda „oma arvel kauplemise“ ega „väärtpaberite emissiooni tagamisega“.

künnisele. Samal ajal tuleks IFRi artikli 1 lõikega 5 hõlmatud investeerimisühinguid, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse kapitalinõuete määruse kohast konsolideerimist, ja kes otsustavad (järelevalveasutuse heakskiidul) kohaldada kapitalinõuete määrust individuaalselt, hinnata kriisilahenduse osamaksete seisukohast samuti delegeeritud määruse artiklites 5–9 sätestatud metoodika alusel. Kuna mõlemal juhul tegutsevad need investeerimisühingud tegelikult kapitalinõuete määruse kohase usaldatavusnõuete korra alusel, ei tuleks nende suhtes enam kohaldada 2. klassi investeerimisühingute jaoks kohandatud lähenemisviisi, vaid delegeeritud määruse artiklite 5–9 kohast riskiga korrigeerimist, mis põhineb täielikult kohaldatavatel ja aruandlusega hõlmatud kapitalinõuete määruse parameetritel. Selle lähenemisviisiga tagatakse usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ja osamaksete riskiga korrigeerimise sidusus, vältides ebakõlasid kapitalinõuete määruse / kapitalinõuete direktiiviga reguleeritud finantsinstitutsioonide kohtlemisel.

C. Riskinäitaja „krediidiasutuse või investeerimisühingu hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ väljajätmine

BRRDs tehtud muudatuste tõttu on delegeeritud määruse artikli 6 lõikes 1 sätestatud riskinäitajat „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ praktikas väga raske kohaldada.

See probleem tuleneb omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ulatuslikest muudatustest, mis tehti pärast seda, kui delegeeritud määrusega oli see riskinäitaja juba kehtestatud.

BRRD esimese teksti jõustumise ajal oli omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue üldine nõue, mida kohaldati põhimõtteliselt kõigi finantsinstitutsioonide suhtes nii individuaalsel kui ka konsolideeritud tasandil. Pärast BRRDs direktiiviga (EL) 2019/879 (BRRD 2)¹¹ ja eelkõige direktiiviga (EL) 2024/1174 (ahelmeetodi direktiiv)¹² tehtud muudatusi on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue kohandatud iga finantsinstitutsiooni konkreetse kriisilahendusstrateegiaga. See tähendab muu hulgas erinevusi pangandusgruppide vahel konsolideerimise tasandil, mille suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet kohaldatakse, ja/või erinevusi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kalibreerimises kriisilahenduse asemel likvideerimisele määratud finantsinstitutsioonide (kellel ei ole omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet) ja kriisilahendusele määratud finantsinstitutsioonide vahel või kriisilahendusala grupi kriisilahenduse algatamise koha ja tema tüdarettevõtjate vahel või isegi tüdarettevõtjate vahel. Riskinäitaja „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ ei ole seega enam parameeter, mis sobib kõigi finantsinstitutsioonide osamaksete korrigeerimiseks nende riskiprofiiliga¹³.

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. aprilli 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1174, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL ja määrust (EL) nr 806/2014 seoses omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude teatavate aspektidega (ELT L, 2024/1174, 22.4.2024).

¹³ Riskinäitaja „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ võib negatiivselt mõjutada likvideerimiseks määratud finantsinstitutsioone, kellel ei ole omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, samas kui selle riskinäitaja väljajätmisel ei oleks neile negatiivset mõju.

Täpsemalt on muutunud võimatuks, et kõik finantsinstitutsioonid saavad esitada kogu teabe (andmepunktid), mida on vaja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja arvutamiseks ühtsel ja ühtlustatud viisil. Teisest küljest on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitajal, mis on ainult üks paljudest näitajatest, väga väike mõju osamakse kogusumma arvutamisele (st keskmiselt ligikaudu 1–3 %). Selle riskinäitaja kohandamine muudetud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude raamistiku kajastamiseks nõuaks näitajat reguleerivate sätete täielikku läbivaatamist ja sellest tulenevalt sellise teabe märkimisväärset suurendamist, mida finantsinstitutsioonid peaksid esitama kriisilahendusametitele, et võimaldada korrigeerimist selle riskinäitaja alusel. See oleks selle piiratud mõju silmas pidades ebaproportsionaalne.

Lisaks ei tähenda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja väljajätmine, et osamaksete riskiga korrigeerimisel ei võeta enam arvesse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud aspekte. Delegeeritud määruse artikli 6 lõike 6 kohaselt tuleb kriisilahenduskõlblikkuse riskinäitajat hinnata vastavalt BRRD II jaotise II peatükile. Kooskõlas kõnealuse peatükiga ja eelkõige BRRD artikli 15 lõikega 2 hõlmab see hindamine BRRD lisa C jaos loetletud küsimusi, millest paljud on otseselt või kaudselt seotud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega ja/või mõjutavad seda, kuidas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue on kalibreeritud ja kas see on piisav. Selle tulemusel on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud elemendid juba struktuurselt integreeritud kriisilahenduskõlblikkuse riskinäitajasse¹⁴.

Pärast omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja väljajätmist korrigeeritakse osamakseid endiselt riskiga vastavalt delegeeritud määruse artikli 6 lõikes 2 ja artikli 7 lõikes 2 sätestatud riskipositsiooni sambale. Kooskõlas delegeeritud määruse artikli 20 lõikes 1 väljendatud üldpõhimõttega tuleks riskipositsiooni samba muud riskinäitajad proportsionaalselt ümber skaleerida, et nende kaalude summa oleks 1.

D. Delegeeritud määruse parandused seoses teatavate menetlusküsimustega

Muutmine

Kriisilahendusfondidesse algsel perioodil osamaksete kogumisel saadud kogemused näitasid vajadust täpsustada tähtaega, mida tuleks kohaldada kriisilahendusametitele esitatud teabe muutmise või korrigeerimise taotlemise võimaluse suhtes, mis on ette nähtud delegeeritud määruse artikli 17 lõigetega 3 ja 4. Muutmismäärusega kehtestatakse tähtaeg, mis algab kuupäevast, mil finantsinstitutsioonile teatati aastase osamakse otsusest, ja lõpeb selle aasta 31. jaanuaril, mis järgneb neljandale osamakseperioodile pärast osamakseperioodi, mil sellest otsusest teatati¹⁵.

Kavandatud mittekatkestatava tähtaja eesmärk on tagada finantsinstitutsioonidele ning kriisilahendusametitele õiguskindlus ja prognoositavus, sidumata muutmisprotsessi riiklike aegumistähtaegadega, mis on liikmesriigiti väga erinevad. Kavandatud tähtaega kohaldatakse nii finantsinstitutsioonide kui ka kriisilahendusametite algatatud muutmise suhtes ning selle lõppkuupäev 31. jaanuar on kooskõlas aastase osamaksete arvutamiseks vajaliku teabe esitamise tähtajaga. Selguse huvides ei tohiks see tähtaeg takistada kriisilahendusametitel

¹⁴ BRRD artikli 103 lõike 7 punktis f on kriisilahenduskõlblikkus loetletud elementide hulgas, mida tuleb delegeeritud õigusaktis arvesse võtta, samas kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavaid omavahendeid ja kõlblike kohustusi loetletud elementide hulgas ei ole.

¹⁵ Soovitatud ajavahemik (mis on neli aastat ja üheksa kuud) näib olevat muudatuste lubamiseks mõistlikult pikk, kuna see annab piisavalt aega andmete täiendavaks kontrollimiseks, tagades samal ajal piisava õiguskindluse.

kasutamast delegeeritud määruse artikli 17 lõike 1 kohaseid hinnanguid või eeldusi, kui asjaomane finantsinstitutsioon ei ole selle tähtaja jooksul nõutud teavet esitanud.

Selleks et tagada sidus ja proportsionaalne üleminek uuele aegumistähtajale, kehtestatakse konkreetne kuupäev muutmistaotluste jaoks, mis puudutavad osamakseperioode, mis eelnevad eespool nimetatud uue aegumistähtaja kohaldamise alguskuupäevale. Seepärast on muutmismääruses sätestatud, et kõiki 2026. aasta osamakseperioodile eelnevate osamakseperioodidega seotud muutmis- või korrigeerimistaotlusi võib esitada ainult kuni 31. jaanuarini 2031. Seda üleminekuperioodi kohaldatakse sama moodi nii finantsinstitutsioonide kui ka kriisilahendusametuste algatatud taotluste suhtes.

Pankadevaheliste kohustuste nimetaja väljajätmine

Ennetavalt kogutavate osamaksete kogumise algsel perioodil on selgunud, et osamaksete arvutamiseks ei ole vaja delegeeritud määruse artikli 6 lõikes 4 sätestatud näitaja „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal Euroopa Liidus, mis kajastab finantsinstitutsiooni olulisust asutamiskoha liikmesriigi majanduse seisukohast“ nimetajat, milleks on delegeeritud määruse I lisa 1. sammus osutatud „ELi pankadevahelised laenud ja hoiused kokku“ väärtus. Delegeeritud määruse artikli 9 ja I lisa 2.–6. sammu kohaselt saavutatakse samad tulemused nii riskiga korrigeerimise kordaja \tilde{R}_n kui ka aasta osamakse c_n seisukohast ka ainult asjakohase valemi lugejat (finantsinstitutsiooni pankadevaheliste laenude ja hoiuste kogusumma) kasutades. Seepärast tuleks arvutamise lihtsustamiseks ja sellega seotud halduskoormuse vähendamiseks välja jätta nimetaja koos delegeeritud määruse artikli 15 kohaste ametiasutuste vastavate aruandluskohustustega. Selleks et võtta arvesse asjaolu, et näitajal ei ole enam nimetajat, asendatakse nii artikli 6 lõikes 4 kui ka I lisas (1. ja 4. samm) mõiste „osakaal“ mõistega „kogusumma“.

E. Kehtivate sätete muudatused

IFD ja IFRiga kehtestatud uue investeerimisühingute usaldatavusraamistiku vastuvõtmise tõttu tuleb muuta teatavaid delegeeritud määrusega kehtestatud määratlusi. Seepärast ajakohastatakse delegeeritud määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud investeerimisühingute määratlust ja delegeeritud määruse artikli 3 lõikes 8 sätestatud pädeva asutuse määratlust, et kajastada uue usaldatavusraamistikuga kehtestatud määratlusi.

Uue investeerimisühingute usaldatavusraamistiku kohaselt ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle konsolideeritud varade kogusumma jääb allapoole teatavaid künniseid, põhimõtteliselt enam kapitalinõuete direktiivis ja kapitalinõuete määruses sätestatud kapitali- ja likviidsusnõudeid. Sellest tulenevalt ei kohaldata nende investeerimisühingute suhtes enam delegeeritud määruses sätestatud täiendavaid riskiga korrigeerimise parameetreid, mis põhinevad sellistel nõuetel. Seepärast on muutmismääruses sätestatud, et nende osamaksed arvutatakse vastavalt nende aasta baasosamakse riskiga korrigeerimisele vastavalt artiklile 5. Lisaks antakse nendele investeerimisühingutele võimalus taotleda delegeeritud määruse artiklite 6–9 kohaselt täiendava riskiga korrigeerimise kohaldamist, kui selle meetodi kohaldamine tooks kaasa väiksema osamakse. Muutmismäärusega nähakse ette ka kaks erandit artikli 5 kohasest üldisest arvutusmeetodist, kui pädev asutus on erandkorras otsustanud kohaldada nende investeerimisühingute suhtes kooskõlas kohaldatava usaldatavusnõuete täitmise korraga kapitalinõuete direktiivis / kapitalinõuete määruses sätestatud kapitali- ja likviidsusnõudeid. Sellistel juhtudel kohaldatakse kapitalinõuete direktiivi / kapitalinõuete määrusega seotud parameetritel põhinevat riskiga korrigeerimist, mis on ette nähtud artiklitega 6–9.

Näitaja „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ kohaldatavust on mõjutanud BRRDga

omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudesse tehtud ulatuslikud muudatused ning seetõttu ei ole see riskinäitaja enam sobiv ühetaoliseks kohaldamiseks eesmärgiga kohandada kõigi finantsinstitutsioonide osamakseid proportsionaalselt nende riskiprofiiliga. Seepärast nähakse muutmismäärusega ette omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja ning sellega seotud sätete ja viidete väljajätmine delegeeritud määruse artiklitest 6 ja 7 ning lisast. Lisaks nähakse sellega ette artikli 7 lõikes 2 sätestatud riskisamba „riskipositsioon“ ülejäänud kolme riskinäitaja riskikaalu ümberskaleerimine, et säilitada selle riskisamba kogukaal 1.

Artikli 6 lõikes 4 sätestatud näitaja „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal Euroopa Liidus, mis kajastab finantsinstitutsiooni olulisust asutamiskoha liikmesriigi majanduse seisukohast“ nimetajat ei ole osamaksete arvutamiseks vaja, sest sama tulemus saadakse lugeja ümberskaleerimisel vastavalt 1. lisa 3. Sammule. Kriisilahendusametuse kohustus esitada Euroopa Pangandusjärelevalvele (EBA) kõigilt nende territooriumil asutatud finantsinstitutsioonidelt saadud teave pankadevaheliste kohustuste ja hoiuste kohta, nagu on sätestatud delegeeritud määruse artiklis 15, on seega osutunud selle näitaja nimetaja arvutamisel ülearuseks. Seepärast jäetakse see kohustus välja.

Õiguskindluse ja prognoositavuse tagamiseks kehtestatakse aegumistähtaeg võimalusele taotleda kriisilahendusametustele esitatud teabe või andmete muutmist või korrigeerimist. See tähtaeg peaks algama kuupäevast, mil vastavalt käesoleva määruse artikli 13 lõigetele 1 ja 2 teatati finantsinstitutsioonile aasta osamakse otsusest, ning lõppema selle aasta 31. jaanuaril, mis järgneb neljandale osamakseperioodile pärast osamakseperioodi, mil sellest otsusest teatati. Seda aegumistähtaega ei tohiks katkestada. Seda uut aegumistähtaega kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026, mis tähendab, et see puudutab 2026. aasta perioodi ja kõigi järgnevate perioodide kohta teatatud osamakseotsustega seotud muutmistaotlusi.

2026. aasta osamakseperioodile eelnevate osamakseperioodide puhul kehtestatakse üleminekukorraga muutmistaotluste esitamise tähtajaks 31. jaanuar 2031. Seda uut aegumistähtaega tuleks kohaldada alates muutmismääruse jõustumise kuupäevast 2026. aasta osamakseperioodile eelnevate osamakseperioodide suhtes.

Selleks et tagada kohene kooskõla omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitajaga seotud õigusliku olukorra ja asjaomaste andmete puudumise tõttu kriisilahendusametuste poolt normide tegeliku kohaldamata jätmise vahel, tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja väljajätmisega seotud muudatusi kohaldada alates 1. jaanuarist 2026.

Selleks et võimalikult kiiresti minimeerida kriisilahendusametuste ja finantsinstitutsioonide aruandluskoormust, tuleks näitaja „pankadevahelised laenud ja hoiused“ nimetaja väljajätmisega seotud muudatusi kohaldada alates 1. jaanuarist 2026.

Selleks et viia investimisühingute ja pädeva asutuse määratlused võimalikult kiiresti kooskõlla asjaomastes direktiivides sätestatud uute määratlustega, tuleks nende määratluste muudatusi kohaldada alates 1. jaanuarist 2026.

Selleks et anda ametiasutustele piisavalt aega oma süsteemide ja andmekogumistavade kohandamiseks, tuleks 2. klassi investimisühingute puhul uuest osamaksete meetodikast ja uuest järelevalveasutuste teatamiskohustusest tulenevaid muudatusi kohaldada alates 1. jaanuarist 2027.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

Käesoleva delegeeritud määruse koostamisel konsulteeris komisjon ekspertidega panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühma 18. detsembri 2024. aasta, 19. juuni 2025. aasta ja 4.

novembri 2025. aasta koosolekul. Ekspertühma ülesanne on muu hulgas anda komisjonile delegeeritud õigusaktide koostamisel nõu ja teadmisi. Ekspertühma kuuluvad Euroopa Parlamendi, liikmesriikide, EKP ja Ühtse Kriisilahendusnõukogu määratud liikmed ja vaatlejad. Komisjon kogus ekspertühma liikmete ja vaatlejate arvamusi enne koosolekut, selle ajal ja vahetult pärast seda ning võttis neid arvesse käesoleva määruse koostamisel.

Mõjuhindangut ei ole ette nähtud, sest kavandatud muudatustel ei ole märkimisväärset majanduslikku mõju. Eelkõige kohandatakse kavandatud muudatustega delegeeritud määruse teatavaid sätteid üksnes muudatustega, mis on liidu õigusaktidesse tehtud BRRD 2, ahelmeetodi direktiivi, IFRi ja IFDga, ning need teenivad koormuse vähendamise ja lihtsustamise eesmärke.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Käesoleva määruse artikli 1 punkti 1 alapunktis a sätestatakse muudatused, mida on vaja delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 3 lõikes 2 esitatud investeerimisühingute määratluse kohandamiseks direktiivis 2014/59/EL esitatud investeerimisühingute määratlusega, säilitades samal ajal delegeeritud määruses algselt ette nähtud erandid, kui need ei ole juba direktiivist välja jäetud.

Artikli 1 punkti 1 alapunktiga b lisatakse delegeeritud määruse artikli 3 punkti 8 investeerimisühingute järelevalve eest vastutava pädeva asutuse määratlus, mis on sätestatud direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 3 lõike 1 punktis 5.

Artikli 1 punkti 1 alapunktiga c jäetakse välja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude määratlus.

Artikli 1 punkti 2 alapunktiga a jäetakse riskisambast „riskipositsioon“ välja artikli 6 lõike 2 punkt a, millega nähti ette riskinäitaja „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“.

Artikli 1 punkti 2 alapunktiga b muudetakse artikli 6 lõiget 4, et asendada mõiste „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal Euroopa Liidus, mis kajastab finantsinstitutsiooni olulisust asutamiskoha liikmesriigi majanduse seisukohast“ mõistega „pankadevaheliste laenude ja hoiuste kogusumma Euroopa Liidus, mis kajastab finantsinstitutsiooni olulisust asutamiskoha liikmesriigi majanduse seisukohast“.

Artikli 1 punktiga 3 asendatakse artikli 7 lõige 2, et jätta sellest sättest välja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja, säilitades samal ajal riskisamba „riskipositsioon“ ülejäänud kolme riskinäitaja puhul suhtelise riskikaalu sama osakaalu.

Artikli 1 punktiga 4 jäetakse välja artikli 8 lõige 2, millega nähakse ette, et juhul, kui pädev asutus loobub omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest individuaalsel tasandil, kohaldatakse iga konsolideerimisgruppi kuuluva finantsinstitutsiooni suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja punktisummat, mis on arvutatud konsolideerimisgrupi kohta konsolideeritud tasandil.

Artikli 1 punktiga 5 lisatakse uus artikkel 11a. Artikli 11a lõikes 1 sätestatakse, et selliste investeerimisühingute osamaksed, kellele on antud tegevusluba ja kelle üle tehakse järelevalvet direktiivi 2014/65/EL alusel ning kelle üle tehakse usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet direktiivi (EL) 2019/2034 alusel ja kelle suhtes ei kohaldata määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõikes 2 sätestatud erandit, arvutatakse vastavalt artiklile 5 (aasta baasosamaksete riskiga korrigeerimine). Artikli 11a lõikes 2 sätestatakse kaks erandit artikli 5 kohasest üldisest arvutusmeetodist, kui pädev asutus on kohaldatavas usaldatavusraamistikus sätestatud tingimustel otsustanud kohaldada investeerimisühingu suhtes direktiivis

2013/36/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud rangemaid kapitali- ja likviidsusnõudeid. Sel juhul tuleb kohaldada delegeeritud määruse artiklites 5–9 sätestatud riskiga korrigeerimise meetodit. Artikli 11a lõikega 3 antakse nendele investeerimisühingutele võimalus taotleda täiendava riskiga korrigeerimise kohaldamist vastavalt artiklitele 6–9, kui selle tulemuseks on väiksem osamakse summa. Artikli 11a lõikes 4 sätestatakse nende investeerimisühingute aruandluskohustused, kes soovivad kasutada sama artikli lõikes 3 osutatud valikuvõimalust.

Artikli 1 punkti 6 alapunktiga a muudetakse artikli 14 lõiget 3, et ajakohastada aegunud viide komisjoni rakendusmäärusele (EL) nr 680/2014.

Artikli 1 punkti 6 alapunktiga b lisatakse artikli 14 lõikele 5, et kui kriisilahendusametite esitatud teavet või andmeid soovitakse ajakohastada või parandada, tuleb sellised ajakohastused või parandused esitada artikli 17 lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul. Selles täpsustatakse, et ajakohastuste või paranduste suhtes kohaldatakse sama ajalist piirangut, mida kohaldatakse muutmise või korrigeerimise suhtes.

Artikli 1 punktiga 7 jäetakse välja delegeeritud määruse artikkel 15, milles on sätestatud kriisilahendusametite kohustus esitada Euroopa Pangandusjärelevalvele (EBA) finantsinstitutsioonidelt saadud teave pankadevaheliste kohustuste ja hoiuste kohta, et arvutada artikli 6 lõikes 4 sätestatud näitaja „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal“ nimetaja.

Artikli 1 punktiga 8 lisatakse artiklile 17 lõige 5, millega kehtestatakse aegumistähtaeg sellise teabe muutmise või korrigeerimise taotlemiseks, mille finantsinstitutsioonid on esitanud kriisilahendusametitele osamaksete arvutamiseks, samuti ametiasutuste algatatud muutmise või korrigeerimise taotlemiseks.

Artikli 1 punktiga 9 muudetakse artikli 19 lõiget 3, et kehtestada direktiivis (EL) 2019/2034 ja määruses (EL) 2019/2033 sätestatud usaldatavusraamistiku kohaldamisalasse kuuluvate investeerimisühingute järelevalve eest vastutavale pädevale asutusele kohustus teavitada kriisilahendusameti, kui ta on kohaldatavas usaldatavusraamistikus sätestatud erandjuhtudel otsustanud kohaldada investeerimisühingu suhtes direktiivis 2013/36/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud rangemaid kapitali- ja likviidsusnõudeid.

Artikli 1 punktiga 10 lisatakse artiklisse 20 uus lõige, et kehtestada tähtaeg 2026. aastale eelnevate osamakseperioodide aastaste osamaksete arvutamiseks esitatud teabe muutmise või korrigeerimise taotluse esitamiseks.

Artikli 1 punktiga 11 muudetakse lisa. I lisa 1. sammu I lisas esitatud osamaksete arvutamiseks muudetakse, et kohandada 1.sammu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja väljajätmisega ning näitaja „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal“ nimetaja väljajätmisega. I lisa 4. sammu I lisas esitatud osamaksete arvutamiseks muudetakse, et kohandada 4.sammu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitaja väljajätmisega ning näitaja „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal“ nimetaja väljajätmisega.

Artikliga 2 määratakse kindlaks määruse jõustumise ja teatavate sätete kohaldamise kuupäev.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

24.2.2026,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/63 seoses teatavate finantsinstitutsioonide osamaksete arvutamise, riskinäitaja väljajätmise ja menetluslike muudatustega

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012,¹ eriti selle artikli 103 lõiget 7,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/2034² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/2033³ kehtestatud investeerimisühingute usaldatavusraamistiku tõttu tuleb teha komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/63⁴ teatavaid muudatusi. Eelkõige on direktiiviga (EL) 2019/2034 muudetud direktiivis 2014/59/EL sätestatud investeerimisühingute määratlust. Seepärast tuleb delegeeritud määruses (EL) 2015/63 sätestatud investeerimisühingute määratlust vastavalt muuta. Muudetud määratluses tuleks säilitada delegeeritud määruses (EL) 2015/63 sätestatud erandid. Kuna investeerimisühingud, kellel on luba korraldada mitmepoolset kauplemissüsteemi ilma Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL⁵ I lisa A jaos osutatud riski seisukohast olulise 3. või 6. tegevusega tegelemata, ei kuulu enam direktiivis 2014/59/EL sätestatud muudetud määratluse alla, on delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 3 lõikes 2 sätestatud vastav väljajätmine aegunud ja see tuleks välja jätta. Seevastu teatavate Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr

¹ ELT L 173, 12.6.2014, lk 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. november 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

⁴ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate ex-ante-osamaksetega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/63/oj).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

575/2013⁶ artikli 96 lõike 1 punktidega a ja b hõlmatud väikese riskiga investeerimisühingute väljajätmine on endiselt vajalik, et säilitada delegeeritud määruse (EL) 2015/63 algne kohaldamisala. Kuna määruse (EL) nr 575/2013 artikli 96 kohaldamine lõppes 1. jaanuaril 2026, tuleks delegeeritud määrusesse (EL) 2015/63 lisada selle sätte sisulised kriteeriumid. Liikmesriikidele jääb õigus kehtestada riskiga korrigeerimine nende väljajäetud investeerimisühingute puhul, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 1 kohast ennetavalt kogutavate osamaksete tegemise kohustust, kuid kellel on lubatud osutada üksnes piiratud teenuseid ja tegeleda piiratud tegevusega ning kelle suhtes ei kohaldata teatavaid kapitali- ja likviidsusnõudeid, et mitte neid ebasproportsionaalselt koormata. Seepärast tuleks need investeerimisühingud jätkuvalt delegeeritud määruse (EL) 2015/63 kohaldamisalast välja jätta.

- (2) Direktiiviga (EL) 2019/2034 on kehtestatud ka sellise pädeva asutuse uus määratlus, kes on volitatud tegema järelevalvet investeerimisühingute üle, kelle suhtes kohaldatakse kõnealuses direktiivis ja määruses (EL) 2019/2033 sätestatud usaldatavusraamistikku. Seepärast tuleks delegeeritud määruses (EL) 2015/63 sätestatud pädeva asutuse määratlust muuta, et hõlmata mõlemad pädevad asutused, kellele on vastavalt antud õigus teha järelevalvet krediidasutuste või investeerimisühingute üle.
- (3) Direktiiviga (EL) 2019/2034 ja määrusega (EL) 2019/2033 kehtestatud usaldatavusraamistiku tõttu ei kohaldata investeerimisühingute suhtes, kelle konsolideeritud varade kogumaht jääb allapoole teatavaid künniseid, põhimõtteliselt enam Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/36/EL⁷ ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud kapitali- ja likviidsusnõudeid ega nendega seotud aruandluskohustusi. Sellest tulenevalt ei kohaldata nende investeerimisühingute suhtes enam paljusid delegeeritud määruses (EL) 2015/63 sätestatud riskiga korrigeerimise parameetreid, mis põhinevad sellistel nõuetel. Investeerimisühingutel, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 1 kohast kohustust teha osamakseid kriisilahendusrahastutesse, on üldiselt madalam riskiprofiil ja nad on vähem süsteemsed kui suuremad investeerimisühingud ning on väiksem tõenäosus, et nende suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus, kuna nende suhtes kohaldatakse püsivate üldkulude nõuet, mis peaks võimaldama maksejõuetuse korral need likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse käigus. Seepärast tuleks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega nende investeerimisühingute puhul arvutada kriisilahendusrahastutesse tehtavad osamaksud lihtsustatud viisil. Asjakohane on kohaldada nende investeerimisühingute suhtes üksnes nende suurusel põhinevat riskiga korrigeerimise meetodit (aasta baasosamakse). Tagamaks, et kõnealused investeerimisühingud ei satu ebasoodsamasse olukorda võrreldes sellega, kuidas neid koheldaks kõigi finantsinstitutsioonide suhtes kohaldatava meetodika alusel, peaks neil investeerimisühingutel olema võimalus taotleda riskiteguritel põhineva täiendava riskiga korrigeerimise kohaldamist, kui selle meetodika kohaldamise tulemuseks oleks väiksem osamakse summa. Selleks et kriisilahendusasutused saaksid kindlaks teha,

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

milline metoodika toob kaasa väiksema osamakse, peaksid investeerimisühingud sellistel juhtudel esitama kriisilahendusasutustele vajaliku teabe. See muudatus ei tohiks puudutada väikesi investeerimisühinguid, kelle suhtes kohaldatakse praegu delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artiklis 10 sätestatud ühekordse makse korda, mida tuleks jätkuvalt kohaldada kõnealuse artikli kohaldamisalasse kuuluvate investeerimisühingute suhtes. See on põhjendatud kõnealuste investeerimisühingute väiksusega, mis tähendab, et kriisilahenduse algatamise tõenäosus on väiksem ning kriisilahenduse korral on mõju finantsstabiilsusele ja kriisilahenduserahastule piiratud.

- (4) Direktiivi (EL) 2019/2034 ja määrusega (EL) 2019/2033 kehtestatud usaldatavusraamistiku kohaselt võivad pädevad asutused siiski teatavatel tingimustel otsustada kohaldada direktiivis 2013/36/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud usaldatavusnõudeid ka teatavate investeerimisühingute suhtes, kelle suhtes neid nõudeid põhimõtteliselt ei kohaldata, kui sellised investeerimisühingud kujutavad endast suuremat riski, või lubada investeerimisühingutel neid usaldatavusnõudeid kohaldada. Delegeeritud määruses (EL) 2015/63 tuleks seda paindlikkust arvesse võtta ja sellistel juhtudel peaks osamaksete arvutamise meetod kajastama nende investeerimisühingute usaldatavusnõuetekohast käsitlust. Sellistel juhtudel ei tuleks asjaomaste investeerimisühingute suhtes enam kohaldada üksnes aasta baasosamakset, vaid ka riskiteguritel põhinevat täiendavat riskiga korrigeerimist.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879⁸ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2024/1174⁹ on põhjalikult muudetud direktiivis 2014/59/EL sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Nende muudatuste tulemusena tuleb omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida algselt käsitati kõigi finantsinstitutsioonide suhtes kohaldatava üldnõudena, kohandada igale finantsinstitutsioonile sõltuvalt konkreetsest kriisilahendusstrateegiast, mis on valitud selle finantsinstitutsiooni jaoks või konsolideerimisgrupi jaoks, kuhu finantsinstitutsioon kuulub. Likvideerimissubjektide suhtes omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet enam ei kohaldata ning konsolideerimisgruppide puhul võidakse finantsinstitutsioonide suhtes seda kohaldada või mitte, olenevalt sellest, kas nad on likvideerimissubjektid või kriisilahendussubjektid. Lisaks peab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue koosnema eri finantsinstrumentidest ja seda tuleb kalibreerida erinevalt (väline või sisemine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue), sõltuvalt sellest, kas finantsinstitutsioon on konsolideerimisgrupi kriisilahenduse algatamise koht või mitte. Seetõttu ei ole delegeeritud määruses (EL) 2015/63 riskisamba „riskipositsioon“ osana sätestatud riskinäitajat „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“, mis on kavandatud kõigi finantsinstitutsioonide suhtes ühetaoliselt kohaldatava omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks, enam sobiv kohaldada kõigi finantsinstitutsioonide suhtes, et kohandada nende finantsinstitutsioonide osamakseid proportsionaalselt nende riskiprofiiliga. Eelkõige võib see riskinäitaja karistada likvideerimissubjekte, kuna nende puhul ei ole

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. aprilli 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1174, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL ja määrust (EL) nr 806/2014 seoses omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude teatavate aspektidega (ELT L, 2024/1174, 22.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1174/oj>).

omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Riskisammas „kriisilahendusametuse kindlaks määratavad täiendavad riskinäitajad“, millega nähakse muu hulgas ette kriisilahenduskõlblikkuse riskinäitaja, võtab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet asjakohasemalt arvesse kõigi finantsinstitutsioonide puhul. Seepärast tuleks riskisambast „riskipositsioon“ välja jätta riskinäitaja „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ ning sellega seotud sätted ja viited.

- (6) On asjakohane säilitada võrdne suhteline kaal riskisamba „riskipositsioon“ kõigi kolme ülejäänud riskinäitaja puhul, mis tuleks pärast riskinäitaja „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ väljajätmist ümber skaleerida, tagamaks, et kõigi nende summa on 1.
- (7) Praktilised kogemused osamaksete kogumisel algsel perioodil, mille jooksul kriisilahendusametused pidid saavutama sihttaseme, on näidanud, et õiguskindluse ja prognoositavuse tagamiseks tuleb kehtestada tähtaeg võimalusele taotleda kriisilahendusametustele esitatud teabe muutmist või korrigeerimist. See tähtaeg peaks algama kuupäevast, mil finantsinstitutsioonile teatatakse aasta osamakse otsusest, ning lõppema selle aasta 31. jaanuaril, mis järgneb neljandale osamakseperioodile pärast osamakseperioodi, mil sellest otsusest teatati. Õiguskindluse huvides ei tohiks tähtaega katkestada.
- (8) Selleks et tagada õiguskindlus 2026. aasta osamakseperioodile eelnevate osamakseperioodide puhul, tuleks aasta osamaksete arvutamiseks esitatud teabe muutmise või korrigeerimise taotluste suhtes kohaldada üleminekuperioodi. Seega peaksid sellised taotlused, mis on seotud osamakseperioodidega, mille kohta tehti aasta osamakse kindlaksmääramise otsus teatavaks enne 2026. aasta osamakseperioodi, olema vastuvõetavad üksnes kuni 31. jaanuarini 2031. Seda üleminekuperioodi ei tohiks katkestada.
- (9) Riskisammas „finantsinstitutsiooni olulisus finantsüsteemi või majanduse stabiilsuse seisukohast“ hõlmab riskinäitajat „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal Euroopa Liidus, mis kajastab finantsinstitutsiooni olulisust asutamiskoha liikmesriigi majanduse seisukohast“. Osamaksete kogumisel saadud praktilised kogemused on näidanud, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 I lisa 1. sammus („Toornäitajate arvutamine“) sätestatud nimetajaga „ELi pankadevahelised laenud ja hoiused kokku“ seotud andmete kogumine on tarbetu, sest sama tulemus nii riskiga korrigeerimise kordaja \tilde{R}_n kui ka aasta osamakse c_n seisukohast saavutatakse ka üksnes selle näitaja lugejat (finantsinstitutsiooni pankadevaheliste laenude ja hoiuste kogusumma) kasutades. Seepärast tuleks see nimetaja koos kriisilahendusametuste vastavate aruandluskohustustega välja jätta. Viide pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaalule tuleks asendada viitega nende kogusummale.
- (10) Tuleb vältida õiguskindlusetust seoses teabe esitamise kohustustega ja riiklikesse kriisilahendusametustesse tehtavate osamaksete arvutamisega. Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 20 lõikes 1 on sätestatud, et kui konkreetse näitajaga nõutav teave ei sisaldu aruandeaasta suhtes kohaldatavas järelevalvelise aruandluse nõudes, ei kohaldata seda riskinäitajat enne, kui kõnealune järelevalvelise aruandluse nõue muutub kohaldatavaks. Teatavat riskinäitaja „finantsinstitutsiooni hoitavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ületavad omavahendid ja kõlblikud kohustused“ puhul nõutavat teavet hakati kohaldatavate järelevalvelise aruandluse nõuete hulka lisama 28. juunist 2021. Omavahendite ja kõlblike kohustuste

miinimumnõude ulatuslikud muudatused muutsid aga näitaja kohaldamiseks vajaliku ühtse teabe kogumise võimatuks, takistades seega selle praktilist ühetaolist kohaldamist. Selleks et tagada kiiresti õigusliku ja tegeliku olukorra kooskõla ning hoida ära omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude riskinäitajaga seotud aruandluskoormust, tuleks selle riskinäitaja väljajätmist kohaldada alates 2026. aasta osamakseperioodist, st alates 1. jaanuarist 2026.

- (11) Lihtsustamise tagamiseks ning kriisilahendusasutuste, Euroopa Pangandusjärelevalve ja finantsinstitutsioonide aruandluskoormuse võimalikult kiireks vähendamiseks tuleks muudatusi, mis on seotud näitaja „pankadevahelised laenud ja hoiused“ ülearuks osutunud nimetaja väljajätmisega, kohaldada alates 2026. aasta osamakseperioodist, st alates 1. jaanuarist 2026.
- (12) Selleks et tagada aegumistähtaegade selge ja prognoositav kohaldamine aastaste osamaksete arvutamiseks esitatud teabe muutmise või korrigeerimise taotluste suhtes, tuleks neid aegumistähtaegu kohaldada alates 2026. aasta osamakseperioodist, st alates 1. jaanuarist 2026. Üleminekuperioodi, millega kehtestatakse lõplik tähtaeg 31. jaanuar 2031, tuleks kohaldada taotluste suhtes, mis on seotud 2026. aasta osamakseperioodile eelnevate osamakseperioodidega.
- (13) Selleks et anda kriisilahendusasutustele piisavalt aega oma süsteemide ja andmekogumistavade kohandamiseks, tuleks muudatusi, mis käsitlevad investeerimisühingute osamaksete arvutamise uue meetodika rakendamist ja seonduvat järelevalveasutuste kohustust teavitada kriisilahendusasutusi, kohaldada alates 2027. aasta osamakseperioodist, st alates 1. jaanuarist 2027.
- (14) Seepärast tuleks delegeeritud määrust (EL) 2015/63 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 muutmine

Delegeeritud määrust (EL) 2015/63 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:
 - a) punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) „investeerimisühingud“ – direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 3 määratletud investeerimisühingud, välja arvatud investeerimisühingud, mis vastavad mõnele järgmistest tingimustest:

 - (a) nad kauplevad oma arvel ainult kliendi korralduse täitmiseks või teostamiseks või ligipääsu saamiseks kliiring- ja arveldussüsteemile või tunnustatud börsile, tegutsedes sealjuures vahendaja õigustega või kliendi korraldusi täites;
 - (b) nad vastavad kõigile järgmistele tingimustele:
 - i) nad ei hoia enda käes kliendi raha ega väärtpabereid;
 - ii) nad tegelevad ainult oma arvel kauplemisega;
 - iii) neil ei ole väliskliente;
 - iv) nende tehingute täitmine ja arveldamine toimub kliiringuasutuse vastutusel ja garantiiga;“;

b) punkt 8 asendatakse järgmisega:

„8) „pädev asutus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 või direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 3 lõike 1 punktis 5 määratletud pädev asutus;“;

c) punkt 15 jäetakse välja.

(2) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt a jäetakse välja;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Sammas „finantsinstitutsiooni olulisus finantsüsteemi või majanduse stabiilsuse seisukohast“ hõlmab näitajat „pankadevaheliste laenude ja hoiuste kogusumma Euroopa Liidus, mis kajastab finantsinstitutsiooni olulisust asutamiskoha liikmesriigi majanduse seisukohast.“

(3) Artikli 7 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Riskipositsiooni samba kõigil riskinäitajatel on võrdne kaal“.

(4) Artikli 8 lõige 2 jäetakse välja.

(5) Lisatakse artikkel 11a:

„Artikkel 11a

Teatavate investeerimisühingute aasta osamaksed

1. Ilma et see piiraks artikli 10 kohaldamist, arvutatakse määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõikes 1 osutatud selliste investeerimisühingute aasta osamaksed, kelle suhtes ei kohaldata kõnealuse määruse artikli 1 lõikes 2 sätestatud erandit, vastavalt käesoleva määruse artiklile 5.
 2. Erandina lõikest 1 arvutatakse lõikes 1 osutatud investeerimisühingute aasta osamaksed vastavalt artiklitele 5–9, kui on täidetud mõni järgmistest tingimustest:
 - (a) pädev asutus on lubanud investeerimisühingul vastavalt määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõikele 5 kohaldada määruse (EL) nr 575/2013 nõudeid;
 - (b) pädev asutus on vastavalt määruse (EL) 2019/2034 artikli 5 lõikele 1 kaalutusõigusele tuginedes otsustanud kohaldada investeerimisühingu suhtes määruse (EL) nr 575/2013 nõudeid.
 3. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud investeerimisühing esitab piisavad tõendid selle kohta, et artikli 5 kohaselt arvutatud osamakse summa on suurem kui artiklite 5–9 kohaselt arvutatud osamakse summa, kohaldab kriisilahendusamet väiksemat summat.
 4. Kui lõikes 1 osutatud investeerimisühing kasutab lõiget 3, teavitab ta sellest kriisilahendusametust ja esitab sellele kriisilahendusametusele kogu artikli 14 lõigetes 1, 2, 3 ja 6 osutatud teabe samade tähtaegade jooksul, mis on sätestatud artikli 14 lõigetes 1 ja 4.“
- (6) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:
- a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. II lisas osutatud teave, mida hõlmavad komisjoni rakendusmääruses (EL) 2021/451* sätestatud järelevalveliste aruannete nõuded, või kui see on asjakohane, mis tahes muud järelevalveliste aruannete nõuded, mida siseriikliku õiguse alusel kohaldatakse krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes, esitatakse

kriisilahendusasutusele samamoodi nagu finantsinstitutsioon esitas selle pädevale asutusele värskeimas asjakohases järelevalvelises aruandes, mis käsitleb vaatlusalust aastat, mille kohta on esitatud käesoleva artikli lõikes 1 osutatud aruandeaasta finantsaruanne.

*Komisjoni 17. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/451, milles sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamiseks seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute järelevalvelise aruandlusega ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 680/2014 (ELT L 97, 19.3.2021, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/451/oj);

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui kriisilahendusasutustele esitatud teavet või andmeid ajakohastatakse või parandatakse, esitatakse need ajakohastused või parandused kriisilahendusasutustele põhjendamatu viivitusega artikli 17 lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul.“

(7) Artikkel 15 jäetakse välja.

(8) Artiklisse 17 lisatakse lõige 5:

„5. Aasta osamaksete arvutamiseks esitatud teabe muutmise või korrigeerimise taotluste suhtes kohaldatakse tähtaega. See tähtaeg algab kuupäevast, mil kriisilahendusasutused teatasid vastavalt artikli 13 lõigetele 1 ja 2 finantsinstitutsioonile aasta osamakse otsusest, ning lõpeb selle aasta 31. jaanuaril, mis järgneb neljandale osamakseperioodile pärast osamakseperioodi, mil sellest otsusest teatati.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tähtaega kohaldatakse nii finantsinstitutsioonide poolt artikli 14 lõike 5 kohaselt esitatud muutmise või korrigeerimise taotluste kui ka kriisilahendusasutuste algatatud samalaadsete taotluste suhtes. Seda tähtaega ei tohi katkestada.

Kui 31. jaanuar ei ole tööpäev, lõpeb esimeses lõigus osutatud tähtaeg järgmisel tööpäeval.“

(9) Artikli 19 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädevad asutused esitavad kriisilahendusasutustele mis tahes teabe, mis võimaldab kriisilahendusasutustel arvutada aasta osamaksed, sealhulgas eelkõige järgmise teabe:

a) mis tahes teave, mis on seotud täiendava riskiga korrigeerimisega;

b) mis tahes asjakohased erandid, mille pädevad asutused on investeerimisühingutele teinud vastavalt direktiivile 2013/36/EL ja määrusele (EL) 575/2013;

c) mis tahes asjakohane teave tegevuslubade kohta, mille pädevad asutused on investeerimisühingutele andnud vastavalt määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõikele 5, ning

d) mis tahes asjakohane teave otsuste kohta, mis on tehtud seoses investeerimisühingutega vastavalt määruse (EL) 2019/2034 artikli 5 lõikele 1.“

(10) Artiklisse 20 lisatakse lõige 10:

„10. Erandina artikli 17 lõikest 5 saab 2026. aasta osamakseperioodile eelnevate osamakseperioodide aasta osamaksete arvutamiseks esitatud teabe muutmise või korrigeerimise taotlusi esitada kuni 31. jaanuarini 2031.

Kui 31. jaanuar ei ole tööpäev, lõpeb esimeses lõigus osutatud tähtaeg järgmisel tööpäeval.

Käesoleva lõike esimest lõiku kohaldatakse nii finantsinstitutsioonide poolt artikli 14 lõike 5 kohaselt esitatud taotluste kui ka kriisilahendusametuste algatatud taotluste suhtes. Seda tähtaega ei tohi katkestada.“

(11) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026.

Erandina teisest lõigust:

a) kohaldatakse artikli 1 punkte 5 ja 9 alates 1. jaanuarist 2027;

b) kohaldatakse artikli 1 punkti 10 alates [väljaannete talitus: palun märkida käesoleva määruse jõustumise kuupäev].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24.2.2026

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN